

imod, var den Tanke, at der skulde afbrydes nu, Sagen lægges hen og en Afgørelse ved Voldgift søges.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Zahles Bemærkninger om Anvendelsen af disse to Udtryk, som kan føres tilbage til gammel Ret, vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg anvendte det engelske Udtryk, saaledes som det anvendes i moderne Sprog, og der er altid forbundet med Ideen *the benefit of the doubt* Verbet *give: Give him the benefit of the doubt*. Det vil sige: Den, der giver noget, staar i den stærkeste Position. Saaledes har jeg tænkt det anvendt og ikke under de Synsvinkler, det ærede Medlem Hr. Zahle saa det under.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at oplyse, at jeg for faa Minutter siden har faaet overleveret to Resolutioner, som er kommet hertil i Dag med Skib fra Grønland. Befolkningen ved Kolonierne „Sukkertoppen“ og „Holsteinsborg“ har været samlet til Møde og vedtaget en Protest imod Vedtagelse af denne Overenskomst. Disse Protester er underskrevet af en stor Mængde Grønlændere og af en Del Danske ved Kolonierne. Jeg skal ikke undlade, idet jeg nævner det, at gøre opmærksom paa, at der paa visse Punkter synes at herske en Misforstaaelse, idet der tales om Afstaaelse af Dele af vort Land. (Latter). Ja, det er jo en Ting, som maaske kan vække Munterhed i den danske Rigsdag, og særlig det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) synes at finde det meget morsomt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det drejer sig her om en Befolkning, der jo staar paa et noget lavere Kulturtrin end vor, en Befolkning, som vi har staaet som Formyndere for, og man handler efter min Mening lidet værdigt ved at anslaa denne Latter, som her lød overfor denne Misforstaaelse, for den er kun Udtryk for, hvor alvorligt den grønlandske Befolkning ser paa denne Sag, og denne Alvor har Krav paa Respekt og ikke paa Latter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Desværre viser jo den højtærede Udenrigsministers sidste Udtalelser

til fulde, at jeg ikke har misforstaaet ham. Den højtærede Udenrigsminister hævder, at det vil være for sent at søge denne Traktats Vedtagelse standset for i Mellemtiden at faa en retslig Afgørelse enten i Form af Mægling ved Folkeforbundsraadet eller ved den internationale Domstol. Naar man som den højtærede Udenrigsminister erkender, at vi politisk set befinder os paa Imponderabiliernes Omraade, med andre Ord, at vi politisk set er ude i det blaa, hvis denne Overenskomst bliver vedtaget, og naar det erkendes, hvad det vistnok gøres fra alle Sider, at det er ikke blot et Retsspørgsmaal af principiel Betydning, det her drejer sig om, men ogsaa et statspolitisk principielt Spørgsmaal, saa forekommer det mig, at et Ministerium, der som det socialdemokratiske og dets førende Mænd er de Tilhængere, de hidtil har hævdet at være, af den internationale Retstanke, er moralsk forpligtet til eller burde have den Courtoisie, dersom der her i Tinget er et betydeligt Mindretal, som maatte ønske en Retsafgørelse af dette Spørgsmaal, da at efterkomme dette Mindretals Ønske.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Pürschel: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Forslaget til Rigsdagsbeslutning henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal lade den sidste paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 15. Maj, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Rigsdagsbeslutning om Indgaaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 168 af 1. Maj 1923 vedrørende Boligforholdene.